

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΤΑ
20 ΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

“Κύπρος μέσα στην ζωή μου εισχώρησες/ με το τραγούδι του Βαψάρωφ για την Αμμόχωστο/ με τις ηλιόλουστες πορτοκαλιές/ Ήρθες μεσ’ το τραγούδι μου με τους λυγμούς της Αφροδίτης/ με τις πληγές του Προμηθέα/ με τα ρουθούνια τα ιδρωμένα των νεκρών αλόγων”:

Μ’ αυτούς τους φτερωτούς στίχους τραγουδά ο Βούλγαρος ποιητής Κόλιο Σέβωφ την Κύπρο παίρνοντας το νήμα από τον τραγικό ναύτη ποιητή, το Νίκολα Βαψάρωφ, που πρίν από 50 τόσα χρόνια τραγουδούσε με τόση αγάπη σ’ ένα από τα περάσματα του από το νησί ταδρά αστέρια της Φαμακούςτας.

Κι’ ο συμπατριώτης του, ο Μιχαήλ Μπερμπέρωφ ρουφά κυριολεκτικά την Κίπρος, την κάνει βίωμα του. “Ρίζα του ήλιου/ γαντζωμένη στις Μεσόγειου την γαλανή ανατριχίλα/ σταγόνα πορφυρένια από το αίμα των αμπελιών/ Κύπρος/ σήμερα δική μου ανησυχία,/ αύριο δική μου ελπίδα/ και για πάντα δική μου αγάπη.”

Υπάρχει ένα κομψό βιβλιαράκι, κοινή έκδοση του Βουλγαρικού Πολιτιστικού Κέντρου και του Κ/Β Συνδέσμου που ξεχυλίζει ακριβώς από τέτοια αγάπη. Παρελαύνουν απ’ τις σελίδες του 20 τόσα ονόματα Βουλγάρων συγγραφέων, που επισκέφτηκαν κατά καιρούς την Κύπρο, με κείμενα που μοιάζουν σε στιγμές μ’ ερωτικές εξομολογήσεις.

Ξεείνησα την αναφορά μου με το βιβλίο “Κύπρος αγάπη μου” γιατί πιστεύω, ότι εδώ στο βιβλίο αυτό καθρεφτίζεται με τον πιο αδιάψευστο τρόπο η ποιότητα των σχέσεων του λαού μας με τον Βουλγαρικό λαό, μια ποιότητα που ξεπερνά τις τυπικές διακρατικές σχέσεις και αποικιά ένα ζεστό και βαθειά ανθρώπινο περιεχόμενο. Κι’ η ερώτηση, που μπαίνει δικαιολογημένα είναι πάνω σε τι στηρίζεται αυτή η ποιότητα των σχέσεων, τι είναι εκείνο που τους δίνει τόση ζεστασιά και τις τοποθετεί σ’ ένα καθαρά ανθρώπινο επίπεδο. Πιστεύω, ότι η απάντηση στην ερώτηση αυτή βρίσκεται σε πολλά πλάνα. Είναι κατ’ αρχήν οι κοινές δογματικές περιπέτειες των δύο λαών μέσα στο μακρύ σκοτάδι της Οθωμανικής κατοχής, είναι εκείνη η δίψα και το πάθος για την λευτεριά, που διαπερνά σαν πύρινη ρομφαία αυτά τα χρόνια, είναι εκείνη η βαθιά αίσθηση της ανάγκης για κοινωνική δικαιοσύνη και πρόοδο στο Μουσείο της μικρής

πόλης Κο~~π~~ροβοίτσα, πούταν κέντρο της εξέγερσης του 1876 ενάντια στον Οθωμανικό ζηγό, υπάρχουν αφηγήσεις Βουλγάρων ^{Τα πρώτοι} που είχαν εξοριστεί μετά την συντριβή της εξέγερσης στην Κύπρο κι' έζησαν εδώ, στην Λευκωσία, δύο χρόνια. ^{αυτοί εις ανάμνησιν της} και περιγράφουν με συγκίνηση τις φιλίες ^{ανάχωσαν από τη νησί} που έθεσαν με τους Κυπρίους και πως, όταν ~~εφύλαξαν~~ οι φίλοι τους τους συνόδευσαν με τις άμαξες και τα δώρα μέχρι το λιμάνι της Λάρνακας! Τετρακόσια χρόνια πιο μπροστά, τον 14ο αιώνα, κι' αυτό το καταγράφει στο χρονικό του ο Λεόντιος Μαχαιράς, εκατοντάδες Βούλγαροι πούχαν αγοραστεί σε σιλαβοπάζαρα απο τους τότε Γενουάτες βασιλείαδες της Κύπρου για να τους υπηρετήσουν σαν μισθοφόροι, θάφηναν τα κορμιά τους στις απόκηρμες χαράδρες του Αγίου Ιλαρίωνα θύματα των ξένων πατριών που οργιάζαν τότε στο νησί και μάτωναν το κορμί του λαού μας.

Ένα είναι βέβαιο, ότι υπάρχει μια προϊστορία στις σχέσεις των δύο λαών, υπάρχει μια κόκκινη κλωστή που ξεκινά απο το μακρινό παρελθόν, υπάρχουν συναπαντήματα των λαών μας που αξίζει να ερευνηθούν. Στον Βαλκανικό εξ' άλλου χώρο δούλεψε ενα ζυμωτήρι τ' άφησε ανεξίλητα ίχνη και στον χαρακτήρα και στην ψυχοσύνθεση των λαών που τον κατοικούν.

Οι δρόμοι φυσικά των δυο λαών ακολούθησαν την τελευταία εκατονταετηρίδα διαφορετικές τροχιές. Η Βουλγαρία ύστερα απο την σκοτεινή φαστιική περίοδο του 23-44, που ακολούθησε την πρώτη στην Ευρώπη ηρωική αντιφασιστική εξέγερση του Σεπτέβρη, ~~μπήκε~~ ορμητικά στην σοσιαλιστική αναδημιουργία, που έδωσε τρομακτική ώθηση στην χώρα ανασύροντας την απο το ~~τέλμα~~ Τέλμα της καθυστέρησης και μάζοντας της στην πλατειά λεωφόρο της κοινωνικής προόδου.

^{Αντιδία}
✓ ο δικός μας λαός πορεύεται ακόμη μέσα απο ατραπούς, τα ματωμένα του χώματα τα ~~πατά~~ Πατά μπότα κατακτητή κι απο παντού παραδοκούν ~~οι~~ κίνδυνοι.

Στην Βουλγαρία ο λαός αφέντης της τύχης του δημιουργεί ~~αλλά~~ έργα ειρήνης, ξεδιπλώνει απρόσκοπτα το ταλέντο του σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας, αναπτύσει ένα νέο πολιτισμό, προορισμένο να εξυψώσει τον Άνθρωπο.

